

meen, dat hun klein getal zoo goed als geen verandering zal brengen in het percentage.

	J.V.	M.V.	K.V.	m.v.	Totaal	Max.	Percentage
Amsterdam	472	371	237	224	1304	5200	25 %
Rotterdam	773	665	625	499	2562	7300	35 %
Den Haag	286	270	383	192	1151	4200	27 %
Utrecht	177	202	160	112	651	1700	39 %
Totaal	1708	1508	1405	1027	5648	18400	31 %

Enkele voorzichtige conclusies kunnen we wel uit deze cijfers trekken.

Laat mij eerst mogen vertellen, hoe ik tot het geschat maximum kom.

Immers het getal onder deze woorden geeft aan hoeveel leden de Jeugdbeweging zal kunnen tellen.

Gelijk men ziet staan achter de aantallen doopleden der Geref. Kerken cijfers tusschen haakjes geplaatst.

Naar mijn schatting zullen er zooveel leden der jeugdorganisaties kunnen zijn als dit getal aangeeft.

Hierbij is uitgegaan van de veronderstelling, dat ongeveer één derde der doopleden lid onzer Jeugdorganisaties kunnen zijn. Ongeveer hetzelfde verhoudingscijfer gaf Dr Dijk voor de catechisanten op het Jeugdcongres 1929.

M.i. zullen deze cijfers vrijwel gelijk zijn. Wie „catechisatie-fähig“ is, is over het algemeen ook in de jaren, dat hij of zij een jeugdvereniging kan bezoeken. In vele gevallen zullen ook belijdende leden nog leden van de J. V. of M. V. blijven. Vandaar dat ik als maximum-tal nam $\frac{2}{3}$ der doopleden.

Bezien we nu de cijfers generaal, dan blijkt dat ongeveer 50 pCt. der jeugdigen georganiseerd zijn. Inderdaad geen gering cijfer. We zien dus, dat wij het krachtigst georganiseerd zijn.

Toch kon dit cijfer hooger zijn.

Opgemerkt dient te worden dat de „grootte“-meisjesbond nog niet op zijn hoogtepunt is. Deze levenskrachtige vereniging zal wel niet rusten eer zij den Bond van J. V. op zij gestreefd is. Daarvoor zijn het Gereformeerde meisjes.

Maar de kwaal zit bij de kleine zusjes. Die komen met een getal van 5440 achteraan. Hiernaast staan 10182 knapen. Dat is bijna het dubbele.

Hoe dat komt is niet moeilijk na te gaan.

De hoofdoorzaak zit in het nijpend gebrek aan leiders. Daarom is het de taak van de oudere meisjes, die vooraanstaan in de beweging, zich te geven aan de jongere. Daarbij komt de behoefte aan cursussen ter voorbereiding van dit werk. En al heeft men ook wetenschap genoeg, dit werk eischt bovendien aanleg, tact, liefde en contact met de rijpende jeugd. Toch heb ik goede hoop, dat we meer en meer leiders zullen krijgen, dank zij den snellen groei van den Bond van M. V. op Geref. Grondslag.

Een tweede oorzaak van het kleine getal meisjesvergaderingen zoek ik in het conservatisme, dat vooral in de provincien buiten Holland huist. Vóórmen de meisjes in Noord- en Zuid-Holland 60 pCt. van het aantal knapen, in Friesland vormen ze slechts $\frac{1}{2}$, evenals in Zeeland. In Overijssel en Gelderland gaat het iets beter, maar ge staat toch vermeld, als ge leest, dat in tal van plaatsen, waar Geref. Kerken met meer dan 250 doopleden zijn, nog geen Meisjesvergaderingen zijn.

Zoo is het in Gelderland, maar ik zou hetzelfde kunnen schrijven over vele plaatsen in Overijssel en Friesland, om van de andere provincien nu maar te zwijgen.

Kan het ook zijn, dat men in deze plaatsen wat bang is voor het geestelijk ontwikkelen der jongere meisjes? Maar dan ziet men de dingen toch glad verkeerd. Juist tegen den tijdgeest in willen we onze meisjes leiden in de paden van Gods Woord.

De statistiek leert nog meer. Ook al wordt met ijverig werken het percentage tot 55 opgevoerd, dan is nog steeds de kleinste helft buiten de georganiseerde jeugdbeweging. Zie dat mag niet. Laten de kerken toch meer dan tot nu toe het geval is, zich de zorg voor de jeugdigen aantrekken. Zijn deze cijfers ook aanleiding te vragen of de jeugd-arbeid speciaalwerk moet zijn? Ik denk aan hulp-predikers en jeugdouderlingen. (Dit laatste instituut onder bepaalde beperkingen!)

Toch meene men niet, dat in onze jeugdbeweging geen groei zit.

Ik wees er reeds op, dat ik verwacht, dat de grootte-meisjesbond zeker nog een 5000 leden groeien zal. En de „kleine“ mag hier niet achter blijven.

Maar ook de knapenorganisatie staat niet stil. In 1927 telde ze 9238 leden. Thans 10182. Dat is 1000 meer. Een groei van $2\frac{1}{2}$ pCt. 's jaars.

De kleine meisjes klonnen van 3404 leden tot 5440. Dat is 2000 vermeerdering of 15 pCt. 's jaars.

Het getal aangesloten jongelingen neemt nog jaarlijks toe.

In 1928 telden de Geref. Kerken in Nederland 545218 leden. In 1929 562131 en volgens het laatste jaarboekje 1931 569145. Wij groeien dus jaarlijks nog $1\frac{1}{2}$ pCt. Met dit procent moet dus de jeugdbeweging nog minstens gelijken tred houden willen we niet proportioneel achteruitgaan.

De groei-cijfers van de J. V. en M. V. staan mij niet ten dienste, maar ik heb hoop dat ook deze meer dan $1\frac{1}{2}$ pCt. zijn³⁾. Van de M. V. zeer zeker verre er bovenuit⁴⁾.

De statistiek leert ons dat er meer reden dan

ooit is met man en macht de geestelijk-zedelijk vormende bonden te sterken. Alle bijwerk, dat van de bondsidee afwijkt, schaadt de hoofdzak. Ik meen dit ook te kunnen constateeren in de groote steden. Neem b.v. Amsterdam. Een percentage van 25 pCt. is beslist beneden peil. Maar ik vraag me af: Zijn daar niet te veel verenigingen naast de geestelijk-zedelijke, die b.v. van Patrimonium uitgaan?

Allerlei turnclubs, sløjfverenigingen enz. zijn wel interessant, maar we moeten ons nooit laten leiden door de gedachte: Wat vindt de jeugd prettig, als we niet eerst gevraagd hebben, wat eischt de Gereformeerde opvoeding. Niet het kind stelt de normen. Dat doen de leiders aan de hand van Gods Woord.

Nog een paar opmerkingen.

In Amsterdam blijken de knapen en meisjes bijzonder slecht georganiseerd te zijn. Wat mag daarvan de oorzaak zijn?

In Den Haag daarentegen zijn 286 jongelingen tegen 383 knapen.

Dat is een verkeerde verhouding. Het totaal-bondscijfer geeft 2 maal zooveel jongelingen als knapen. Dat zou dus 750 worden.

Rotterdam spant van de drie de kroon. Nu is daar de organisatie altijd goed geweest. Maar komt dit ook door het meer doorgevoerde parochiestelsel?

Utrecht is nog wel 10 pCt. beneden het gemiddelde, maar behoeft zich niet te schamen. Ik heb er den tijd gekend, dat er één J. V. en (misschien één K.V.) bestond. Dat is nog maar 20 jaar geleden.

Tenslotte. Ieder moet voor zijn provincie maar conclusies trekken. Ik adviseer ook plaatselijk deze maatstaven eens aan te leggen. Als men ook hier $\frac{2}{3}$ van het aantal doopleden neemt zal men niet ver van het maximum af zijn.

En nu maar met kracht de propaganda aangepakt. Dan heb ik deze berekeningen niet vergeefs gemaakt.

Tiel.

J. E. KOK.

¹⁾ J.V. = Jongelingsveren. M.V. = meisjes 17 j. en ouder. K.V. = Knapenvergaderingen. m.v. = meisjes van 12-16 j.

²⁾ De ondercijfers zijn niet aangeloten bij den Bond.

³⁾ In 3 jaar tijds klom — naar ik in het Jaarboekje Bond van J. V. op G. G. vond — de J. V. van 21511 op 22528. Dat is 1000 in 3 jaar of ruim $1\frac{1}{2}$ %.

⁴⁾ In 1924 had de M.V. (grootte) 9000 leden. Thans bijna 16000!!

Medan in 1930.

Ondanks de teleurstellingen op economisch gebied, die vele Nederlanders in Indië treffen, is er op het terrein van het kerkelijk leven zeer veel, dat rijken stof tot dank geeft. Het Kerkblad van de Gereformeerde Kerken in Nederlandsch-Indië handelt in het nummer van 13 Mei speciaal over Medan. Een deel van dit artikel (van de hand van De Mak) dat in zijn geheel voor opname te lang is, geven we hier weer. We krijgen daaruit althans eenigszins kijk, hoeveel en hoe mooi werk in dit deel van ons Insulinde wordt verricht:

Het jaar 1930 zal in de geschiedenis van het gereformeerde kerkelijk leven op Sumatra wel in bijzondere gedachten blijven. Werd het economisch beschouwd een malaise-rampjaar, dan treft temeer, dat in het leven der gemeente zulke groote plannen verwezenlijkt werden. Behalve het eigen zendingswerk, waarover straks, dient als gewichtig feit gememoreerd te worden de institueering eener nieuwe gereformeerde kerk te Pematang Siantar. Nadat de financiële mogelijkheid was aangetoond en na ernstig beraad het verzoek van den „Kring Siantar“ met gunstig advies naar de classis was doorgezonden, nadat deze meerdere vergadering met groote eenstemmigheid en blijdschap de vereischte toestemming had gegeven, werden op 21 September de ambten ingesteld.

Op deze wijze is nu de „kweste-2de-predikant“ of wilt ge: het „noodvraagstuk-bearbeiding-verstrooidengebied“ tot oplossing gekomen. Ook Medan's kerk heeft met vreugde vernomen, dat alreede een predikant gereed staat om naar Indië te komen en de jonge gemeente Pematang Siantar te dienen. Tot zijn komst ben ik consulent, zoodat in het afgelopen jaar de arbeid onder de verstrooiden dezelfde bleef. Eerst als de de Jong zal gearriveerd zijn, zal de betekenis van de institueering openbaar worden en de bearbeiding van beide kerken onder genormaliseerde omstandigheden kunnen geschieden.

Dit laatste zal zeker Medan's „stadsgemeente“ en haar verkleind verstrooidenressort ten goede komen. Wat Medan plaatselijk betreft, de opkomst onder den dienst des Woords geeft ons, zoo niet reden tot roem, dan toch tot dankbaarheid. Catechisaties zijn er momenteel twee: één voor jongens en meisjes (een groepje van 5 à 6) en één voor volwassen doopleden, benevens 4 „particuliere“. Ben ik op reis, dan neemt br. Massink de jongeren-catechisatie over. Het zou een mooi ding zijn, indien we het aantal leerlingen eens konden opvoeren, door b.v. kinderen van buiten de kerk, uit de Indische, blijvende bevolking vooral, op catechisatie te krijgen. Op deze wijze zouden we onze kerk, die te Medan wel heel geproponceerd „totok-gemeente“ is, meer en meer tot „volkskerk“ in den goeden zin des woords kunnen reformeeren. Indien straks de predikant meer tijd en

krachten vrij heeft voor de plaatselijke gemeente, zal deze zaak meer dan tot heden mogelijk was, de aandacht van den kerkeraad hebben.

In dit verband moet vermeld worden het werk der evangelisatie. Met dankbaarheid zij geconstateerd, dat deze arbeid groeit en de gemeente zich langzamerhand meer bewust wordt van haar roeping in deze. Een tweede Zondagschool werd begonnen en doordat gebreken is, dat hiermede in een behoefte wordt voorzien, zijn er al plannen om in een ander stadsdeel een derde Zondagschool op te richten. De Ev. Commissie werd gereorganiseerd en ontwikkelt sindsdien een voorbeeldige activiteit. Gepoogd wordt om een goede jeugdbibliotheek in werking te stellen, terwijl de verspreiding van „De Zaaier“ alle aandacht heeft. Mogen steeds meer broeders en zusters hun gaven en krachten wijden aan dit voor-de-hand liggende werk, waardoor de kerk des Heeren gebouwd kan worden, terwijl zulk een actieve dienst eigen geloofleven tot rijken zegen is!

Hier dient in één adem genoemd te worden de uitzending van preeken per Radio. Een evangelisatiemiddel bij uitnemendheid en voor de toekomst de aangewezen methode om de leden in de verstrooiding te brengen onder de bediening van het Woord en het contact met de moedergemeente te onderhouden. Het is niet de schuld van het Bestuur der Medansche afdeling der N.I.C.R.O., dat de communicatie door den aether de volmaaktheid nog niet heeft bereikt. Dezen broeders komt een woord van hulde en dank toe voor hun initiatief en toewijding. Moge het hun gelukken om straks over heel het verstrooidengebied de klanken van het evangelie verstaanbaar te maken. Van al dezen arbeid geldt het woord van den Heiland, dat ik verleden jaar reeds aanhaalde: „de velden zijn wit om te oogsten.“

Verleden jaar zijn slechts enkele gemeente-vergaderingen gehouden, o.m. ter bespreking begroting, plannen zending en institueering Siantar en rapporten Generale Synode. De verstrooidendagen werden op Pinksteren gehouden, waarbij de geringe opkomst van „buitenleden“ mijn beschouwing over deze aangelegenheid in het vorig jaarverslag neergelegd, bevestigde. Voortaan zal aan Pematang Siantar de gelegenheid gegeven zijn om den ouden roem en luister dezer hoogtijden te handhaven.

In verband met de gewichtige aangelegenheden van zending en kerkspijting heeft de kerkeraad in 1930 vele malen en vele uren (!) vergaderd. Er wordt getracht getrouw en geregeld huisbezoek te doen, maar juist, omdat dit werk als het meest noodige en moeilijke gezien wordt, worden hier de tekorten ook het meest pijnlijk gevoeld.

Wat te eigenlijke verstrooidenwerk betreft, behalve bezoeken in den omtrek van Medan en maandelijksche preekbeurten te P. Siantar werden in 1930 de volgende reizen gedaan: Januari: Atjeh, Februari: Tapanoei, Mei: het Zuiden, Juni: Java en Riouwarchipel, September: Atjeh, October: Tapanoei, November-December: „het Siantarsche“. Ongeacht P. Siantar, kan ik, indien de omstandigheden gunstig zijn, op een tiental plaatsen buiten Medan openbare godsdienstoeffeningen houden. Zoo noteerde ik een 16-tal van dergelijke preekbeurten, terwijl ik van de bijbellezingen in huissamenkomst den tel kwijt ben. Waar gevraagd, kon overal de Heilige Doop bediend worden aan de kinderen der Gemeente en zesmaal werd in kleinen kring het Avondmaal gehouden. Behalve door onderlinge correspondentie werd het contact tusschen kerkeraad en leden onderhouden door de uitgave der z.g. „Mededeelingen“, waarvan dit jaarverslag als No. 3 verzonden is. Alle „verstrooiden“ ontvangen wekelijks van kerkeraadswege een preek „Uit de Levensbron“.

Zending.

De Renting schreef in het jongste nummer van „De Geldersche Kerkbode“ het volgende artikel over den stand van zaken op het Zendingsterrein:

Dezer dagen verscheen bij den Zendingstudie-Raad het „Nederlandsch Zendingjaarboek voor 1930/31—1931/32“.

Dit Jaarboek, dat een half jaar later dan gewoonlijk verschijnt, omdat daardoor de gegevens nauwkeuriger en vollediger kunnen worden verstrekt, is een omvangrijk boekwerk van ongeveer 300 bladzijden geworden.

Het is van groote waarde voor allen, die belangstellen in den Zendingarbeid, die in Oost- en West-Indië wordt verricht.

Betrouwbare overzichten over den arbeid der verschillende Zendingcorporaties op verschillende terreinen verhoogen de waarde van dit jaarboek, waarin alle adressen te vinden zijn, die men noodig heeft, zoo men zich ten opzichte van het Zendingswerk in onze Koloniën wil oriënteren.

Natuurlijk ontbreekt de Zending der Gereformeerde Kerken niet.

De Redactie geeft ook daarover juiste en betrouwbare inlichtingen.

Dat is van groote betekenis, omdat dit Jaarboek in veler handen komt en daardoor in ruimen kring bekend wordt, wat op Zendingsterrein door onze Kerken gedaan wordt.

In „Het Zendingblad“ van deze maand werd ook een statistiek opgenomen, zoowel van den Hoofddienst als van den Medischen Dienst over 1930.

Bij vergelijking met hetgeen het Zendingjaarboek vermeldt, blijkt het, dat er reeds weer eenige wijzigingen in de statistieken moest worden aangebracht.

De cijfers van „Het Zendingblad“ wijzen reeds weer op meerderen vooruitgang.

Vooral wat den Medischen arbeid aangaat, staan de Geref. Kerken in het voorste gelid.

Dat zal duidelijk worden, wanneer men er op let, dat van de 19 Hoofd-ziekenhuizen en de 52 hulphospitelen er resp. 7 en 24 door de Geref. Kerken werden gesticht en worden verzorgd.

Van de 71 vaste poliklinieken worden er 42 door onze Geref. miss. artsen bediend. Van de 35 Europeesche artsen zijn er 18 in dienst der Geref. Kerken. Maar bovenal blijkt uit het aantal bedden en het

aantal v
hoe de
heeft ui
Van
hospital
onze Ge
gevonde
zamenlij
rekening
Bijna
hulpdien
in onze
del van
door ee
staan.
Gedur
350 inle
gedoort
10 Chir
Het
655 en
Tot op
sche Ch
Met g
ren, dat
werkt.
Niet c
die van
den arb
Stemr
der Ker
voor die
bezig zij
ze geste
dor de
die zali
kennis v
tot zalig

Spanje
tegen geve
kerkelijk l
schrijft in

Van
stelling
teresse
het oog
Een
regeer
dienst.
aus Spa
wij van
lijken. V
priesters
staan te
lijke we
„evange
bewegin
schen n
vorming
men lee
aan ker
de bevo
moeten
popen. (C
de room
vrij gek
tijd, na
misbruik
blischop
culaire t
alwaar
protesta
alle mid
tigen m
Wat dat
ten in S
In dienz
geven in
grondwe
(de par
den); de
testanter
Granada
wordt g
gedoerd.
in Spanj
dat de
op het v
revolutie
kerken e
op, toen
van zov
Voor eer
echter (f
wijken,
plaats h
regeerin
hoopte r
heerscha
schikte
tweede
dent en
van Albe
hertog v
dan zijn
konden
protesta
en van
hammed
ter van
bij den
leiding v
gestorve
naar zijn
Naar
Primo v
goed voo